

Dosarul nr. 2ra-78/23
2-19173058-01-2ra-19012023

Prima instanță: (Judecătoria Chișinău, sediul Centru) S. Suvac
Instanța de apel: (Curtea de Apel Chișinău) L. Pruteanu, Iu. Cotruță, I. Țurcan

Î N C H E I E R E

22 februarie 2023

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al
Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Dumitru Mardari
Mariana Pitic
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Iacob Petru, reprezentat de avocatul Doroftei Roman,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Iacob Petru împotriva Societății cu Răspundere Limitată ”Invest International Imobiliare” (în proces de insolvență) cu privire la încasarea penalității și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 18 octombrie 2022,

c o n s t a t ă :

La 28 octombrie 2019, Iacob Petru a depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL ”Creativ Invest Grup” cu privire la încasarea penalității și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii, Iacob Petru a menționat că în temeiul contractelor de investiții în construcții din 23 august 2016, încheiate cu SRL ”Creativ Invest Grup”, se atestă achitarea mijloacelor bănești pentru construirea imobilelor – apartamentul XXXXX, situate în XXXXX, cu suprafața totală de 52,45 de m.p și 45,05 m.p respectiv.

Conform pct. 5.4 din contractele de investiții, antreprenorul este obligat să respecte termenul de dare în exploatare a bunului imobil, iar în caz contrar de tergiversare nemotivată a termenului, este obligat să achite o penalitate în mărime de 0,01% din suma achitată pentru fiecare zi de întârziere.

La fel, reclamantul a invocat că deși termenul de dare în exploatare a imobilului a fost stabilit până în semestrul II al anului 2017, antreprenorul nu a finalizat lucrările de construcție a apartamentelor.

Astfel, reclamantul a relevat că deoarece a fost prevăzută expres în contracte clauza penală pentru nefinalizarea în termen a lucrărilor de construcție, este îndreptățit de a pretinde penalitatea de la pârât.

Iacob Petru a solicitat încasarea de la pârât a sumei de 3 069,08 euro cu titlu de penalitate și compensarea cheltuielilor de judecată.

La 27 februarie 2019, au fost înregistrate modificările operate în documentele de constituire privind schimbarea denumirii în: SRL "Invest International Imobiliare".

Prin hotărârea Judecătorei Chișinău, sediul Centru din 07 decembrie 2021, s-a respins cererea de chemare în judecată depusă de Iacob Petru.

Pentru a se pronunța astfel, prima instanță cu referire la circumstanțele cauzei a reținut că la 23 august 2016, între SRL „Creativ Invest Grup”, în calitate de antreprenor și Iacob Petru, în calitate de beneficiar, a fost încheiat contractul nr. 3895 privind investiția în construcție, potrivit căruia antreprenorul și-a asumat obligația de a construi din contul investițiilor beneficiarului și să predea în proprietate bunul imobil – XXXXX, cu suprafața totală de 52,45 m.p., situat în XXXXX, iar beneficiarul s-a obligat să achite prețul în mărime de 19 400 euro până la 25 august 2016.

De asemenea, instanța de fond a stabilit că între aceleași părți și la aceeași dată, a fost încheiat contractul nr. 3896 privind investiția în construcție, potrivit căruia antreprenorul și-a asumat obligația de a construi din contul investițiilor beneficiarului și să predea în proprietate bunul imobil – XXXXX, cu suprafața totală de 45,05 m², situat pe aceeași adresă, iar beneficiarul s-a obligat să achite prețul în mărime de 16 668 de euro, până la 25 august 2016.

Potrivit pct. 3.1 din contractele menționate, antreprenorul s-a obligat să finalizeze lucrările de construcție până în semestrul II anul 2017, iar pct. 5.4. din contracte, stabilește obligația antreprenorului privind respectarea termenului de dare în exploatare a bunului imobil, fiind prevăzută o penalitate în mărime de 0,01% din suma achitată de beneficiar pentru fiecare zi de întârziere.

La fel, instanța a menționat că speței în cauză sunt aplicabile prevederile Legii nr. 105 din 13 martie 2003 privind protecția consumatorilor (în vigoare la momentul încheierii contractelor).

Totodată, instanța a relevat că în lipsa unor probe care să confirme construirea și predarea bunurilor imobile de către antreprenor, rezultă că pârâtul nu și-a îndeplinit obligațiile ce rezultă din contractele încheiate, în partea finalizării construcțiilor în termenii prevăzuți de contractele de investiție, iar prin prisma art. 21 alin. (2) din legea menționată, instanța a conchis că repararea prejudiciului cauzat prin încălcarea termenului de începere și/sau finalizare a prestării serviciului (executării lucrării) poate fi revendicat de către consumator, numai odată cu solicitarea rezilierii contractului de prestare a serviciului.

Mai mult ca atât, prin contractele cu privire la investiția în construcție din 23 august 2016, părțile au convenit la pct. 7.1 posibilitatea rezilierii unilaterale a contractului la inițiativa beneficiarului, în cazul în care antreprenorul va încălca termenul prevăzut de contract de dare în exploatare a bunului imobil.

Instanța a relevat că reclamantul a solicitat repararea prejudiciului cauzat, fără, însă, a solicita și rezilierea contractelor, în baza cărora părțile și-au asumat obligații și prin urmare, cerința reclamantului cu privire la încasarea penalității este neîntemeiată și urmează a fi respinsă.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 18 octombrie 2022, s-a respins apelul declarat de avocatul Doroftei Roman în interesele lui Iacob Petru și s-a menținut hotărârea Judecătorei Chișinău, sediul Centru din 07 decembrie 2021.

La 05 ianuarie 2023, Iacob Petru, reprezentat de avocatul Doroftei Roman a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel cu restituirea cauzei la rejudecare.

Recurentul Iacob Petru, în motivarea recursului a invocat că instanțele judecătorești inferioare nu au constatat și elucidat pe deplin circumstanțele care au importanță pentru soluționarea cauzei în fond.

La caz, recurentul a menționat că instanța de apel a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată și anume art. 942 și 947 din Codul civil (în redacția din 01 martie 2019), or, aplicabile speței sunt prevederile Codului civil în redacția de până la 01 martie 2019.

Prin urmare, a relevat că instanțele nu au motivat respingerea pretențiilor în nici un fel, în lipsa unor convingeri bazate pe probe, deși pârâtul nu a prezentat probe care să demonstreze executarea obligațiilor în termen în raport cu creditorul.

La 19 ianuarie 2023, instanța de recurs a expediat în adresa intimatului copia recursului, însă plicul expediat în adresa SRL "Invest International Imobiliare" a fost restituit cu mențiunea "nereclamat" (f. d. 117-118).

Cu referire la termenul de declarare a recursului, instanța de recurs menționează că, Curtea de Apel Chișinău a emis dispozitivul deciziei la 18 octombrie 2022, iar decizia motivată a fost expediată în adresa părților prin intermediul poștei electronice la data de 29 decembrie 2022 (f. d. 106).

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Recursul a fost declarat la 05 ianuarie 2023, respectiv se consideră depus în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinând temeiurile recursului completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 din Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicite admise (Golder împotriva Regatului Unit, p.38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), p. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, p. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, p. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de Iacob Petru, reprezentat de avocatul Doroftei Roman, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se declară inadmisibil recursul înaintat de Iacob Petru, reprezentat de avocatul Doroftei Roman.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Dumitru Mardari

judecătorii

Mariana Pitic

Victor Burduh